

ÂŞIK VEYSEL*

Dr. Doğan KAYA

Veysel, 1894 yılının güz aylarında Şarkışla ilçesinin Sivralan köyünde doğmuştur. Şatiroğulları sülâlesindedir. Babası köyde Karacaahmet diye anılan Ahmet'tir. Annesinin adı da Gülizar'dır. Çocukluğu ve gençliği köyde geçmiştir. Veysel, iki iki kere evlenmiştir. Eşlerinin adı *Elif* ve *Gülizar*'dır. İl eşiyle sekiz sene evli kalmıştır. Daha sonra Hafik'in Karayaprak köyünden *Gülizar*'la evlenmiştir. Bu evlilikten de *Zöhre Beşer*, *Ahmet*, *Hüseyin*, *Menekşe Süzer*, *Bahri*, *Zekine (Sakine)* ve *Hayriye Özer* adlarında yedi çocuğu olmuştur. *Gülizar*, 29 Ekim 1991'de vefat etmiştir.

İki gözü de görmeyen âşık, günlerini babasının Ortaköy'deki Mustafa Abdal tekkesinde kendisine aldığı üç telli kırık sazla geçirmeye başlamıştır. Önceleri çok acemi olması, başkaları gibi saz çalamaması şevkini kırmış, ancak babasının ısrarıyla ve kendisinin de yavaş yavaş saza hâkim olmasıyla, sonraki seneler iyi saz çalan bir usta olmuştur. İlk saz derslerini Molla Hüseyin'den alan Veysel'in ustalaşmasında, sık sık Emlek yöresine gelen Divriği'nin Çamşılı yöresi saz ustalarından Ali Ağa'nın büyük oranda rolü olmuştur. Ali Ağa ona, Kul Abdal'ın, Emrah'ın, Tarsuslu Sıtkı'nın, Akkaşların Hüseyin'in, Kaleköylü Kemter Baba'nın ve İğdecikli Veli'nin şiirlerini çalıp öğretmiştir. Bunun yanında Emlek yöresi âşıklarından *Ali İzzet Özkan*, *Mihmanî (Yüzbaşıoğlu)*, *Devranî*, *Aziz Üstün*, *Hüseyin Gürsoy*, *Ali Özsoy Dede* gibi simalar, Veysel'in bu vadiye ilerlemesinde büyük pay sahibi olmuşlardır. Veysel'in düşünce dünyasının zenginleşmesinde ufkunun açılmasında Mescit köyündeki Salman Baba'nın şüphesiz büyük payı vardır ve rolünü göz ardı etmemek gerekir. Ayrıca Veysel'in pek çok şiirinde Pir Sultan Abdal'ın, Kul Mustafa'nın, Kul Mehmed'in ve Ruhsatî'nin, Âşık Kerem'le Garib'in etkileri açıkça kendisini hissettirir. Etkilediği âşıklar içinde Orta Anadolu'da yaşayan âşıklar başta gelir.

Yirmi yaşlarına geldiğinde artık iyi saz çalan, iyi ustamalı şiir okuyan bir halk sanatçısı olmuştur. Önceleri Ortaköy, Hüyük, Sarıkaya, Beyyurdu, Hardal, Viranyurt gibi çevre köylerde düğünlere gitmeye başlamıştır. Zamanla iki-üç aylık sürelerle Sivas, Tokat, Kayseri ve Yozgat gibi illerin köylerine gitmiştir. Önce çevre köylerde kendisini göstermiştir. Bu arada biraz önce sözünü ettiğim I. Sivas halk şairleri bayramına katıldı. 1933'ten itibaren arkadaşı İbrahim'le ülkeyi dolaşmaya başlamıştır. İbrahim'le olan beraberliği 1940'lı yıllara kadar sürmüştür. Daha sonra onun yerini Küçük Veysel (Erkılıç) almıştır. Bu arada, İstanbul'a gidip plaklar doldurmuş; radyoda konser vermiştir. Veysel'in İstanbul'da doldurduğu plaklar içinde XIX. Yüzyıl halk şairlerinden İğdecikli

* *Kangal Mozaik*, (Kangal Dernekler Federasyonu Dergisi), S. 7, Kış 2016, s. 35-40.

Veli'nin'nin "Mecnun'um Leyla'mı gördüm" adlı türküsü ile kendisine ait olan "Atatürk'e Ağıt" adlı eseri çok ilgi görmüştür. 1940'ta İbrahim'den ayrılıp Küçük Veysel'le (Veysel Erkılıç), küçük Veysel'in de 1960 yılında ölmesi üzerine oğlu Ahmet Şatıroğlu ile birlikte ülkeyi gezmeye başlamıştır.

Veysel'in ömrünün belli bir bölümünü köy Enstitülerinde yaptığı öğretmenlik işgal eder. İyi bir aylıklar her sene bir enstitü olmak üzere Adapazarı Arifiye Köy Enstitüsü, Hasanoğlan Köy Enstitüsü, Eskişehir Çifteler Köy Enstitüsü, Kastamonu Gököy Köy Enstitüsü, Yıldızeli Pamukpınar Köy Enstitüsü ve Samsun Ladik Akpınar Köy Enstitüsünde çalışmıştır. Bu arada Çifteler Köy Enstitüsünde iken meşhur "Toprak" şiirini yazmıştır. Ayrıca Çanakkale'nin Savaştepe, Erzurum'un Pulur, Malatya'nın Akçadağ, Kırklareli'nin Kepirtepe, Adana'nın Düziçi Köy Enstitülerinde de konserler verir. Bu faaliyetleri 1941-1946 yılları arasında olur.

Veysel pek çok sanat faaliyetlerine katıldı, okul ve kırlalarda sayısız konserler verdi. Ayrıca 30 Ekim 1964'te Sivas'ta yapılan *II. Sivas Halk Şairleri Bayramına* ve 28-30 Ekim 1967'de Feyzi Halıcı'nın düzenlediği *II. Konya Âşıklar Bayramına* da katılmıştır.

Onu kültürümüze kazandıran Ahmet Kutsi Tecer olmuştur. Onun yıldızı Ahmet Kutsi Tecer'in, 5-7 Kasım 1931 tarihinde Sivas'ta yaptığı I. Sivas Halk Şairleri Bayramına katıldıktan sonra parlar. İl bazında sanatını ilk icra ettiği yer Sivas'tır. Veysel, 5-7 Kasım 1931'de *I. Sivas Halk Şairleri Bayramına* katılır. Mecburî hizmet için 1930'da Sivas'a gelen Ahmet Kutsi Tecer, burada, Sivas Lisesi edebiyat öğretmeni Vehbi Cem Aşkun ve müzik öğretmeni Muzaffer Sarısözen ile tanışır. Ahmet Kutsi, önce "Halk Şairlerini Koruma Derneği"ni kurar ve başkanlığına Belediye Başkanı Hikmet Işık Bey'i getirtir. Halk türkülerinin, hikâyelerinin ve âşıklarının harman olduğu Sivas'ta derneğin tüzüğünde de yer aldığı gibi derhal bir âşıklar programı yapmayı düşünür. Halkın oldukça ilgi gösterdiği Âşıklar Bayramına; *Revanî, Meslekî, Suzanî, Süleyman, Karlı Mehmet, Müştak, Yarım Ali, Talibî, Yusuf, San'atî, Ali* gibi âşıklar katılır. Üç gün süren Bayram sonrası Tecer, iştirak eden âşıklara "Halk Şairi" olduklarına dair bir kâğıt verir. Bu belge, gezici âşıklara gittikleri yerlerde çok kolaylıklar sağlar. Program sonrasında Veysel'e 10 lira verilmek istenir. O günlerde hemen her Anadolu köylüsü gibi oldukça yoksul durumda olan Veysel; "Siz bize değer verip buralara kadar çağırdınız; asıl bizim size vermemiz gerekir." diyerek almak istemez, zorla eline 5 lira verirler.

Gözünün kör olması, şiirlerindeki tabii söyleyiş ve ezgilerinin orijinal oluşu, seçtiği konular ve sentezci yapısı Veysel'i şöhret kazanmasını sağlayan en önemli faktörlerdir.

Şiirlerinde genellikle *Veysel*, bazen de *Sefil Veysel* ve *Veysel Şatır* gibi mahlaslar kullanmıştır. Veysel, bir şiiri hariç, bütün şiirlerini dörtlüklerle vücuda

getirmiştir. En çok *yarım kafiyeyi* kullanmıştır. Şiirlerinde ağız özelliklerini muhafaza etmiştir.

Veysel, hemen her konuda şiirler söylemiştir. Ancak orijinaldir ve kendisine hastır. Bunu ezgileri ile de bütünleştiren ister istemez şöhrete ulaşmıştır. Şiirlerinde her ferдин düşüncesine, duygusuna, inancına ve dünya görüşüne yer vermiş birisi olarak şiirlerinde “*Aşk, Tabiat, Fikri, Dert, Taşlama-Yergi-Eleştiri, Dinî-Tasavvufî-Mistik, Millî, Kendisiyle İlgili, Ünlü Kişiler, Kuruluş-Tesis, Gurbet, Gönül, Yurt-Belde, Öğüt, Fanilik, Zümre*” gibi konuları ele almıştır. İşlediği konular göz önünde tutulduğunda Veysel’in *dert, tabiat, vatan-millet* ve *birlik şairi* olduğunu söyleyebiliriz. İşte bir örnek:

SENLIK BENLIK NEDİR BIRAK

*Allah birdir Peygamber Hak
Rabbü'l-âlemin'dir mutlak
Senlik benlik nedir bırak
Söyleyim geldi sırası*

*Kürt'ü Türk'ü ne Çerkez'i
Hep Âdem'in oğlu kızı
Beraberce şehit gazi
Yanlış var mı ve neresi*

*Kur'an'a bak İncil'e bak
Dört kitabın dördü de Hak
Hakir görüp ırk ayırmak
Hakikatte yüz karası*

*Yezit nedir ne Kızılbaş
Değil miyiz hep bir kardaş
Bizi yakar bizim ataş
Söndürmektir tek çaresi*

*Bu âlemi yaratan bir
Odur külli şeye kadir
Alevî Sünnilik nedir
Menfaattir varvarası*

*VEYSEL sapma sağa sola
Sen Allah'tan birlik dile
İkilikten gelir belâ
Dava insanlık davası*

Bir başka şiirinde de şunları söylemektedir:

HEPİMİZ BU YURDUN EVLÂTLARIYIZ

*Bu nasıl kavgalar çirkin dövüşler
Hepimiz bu yurdun evlâtlarıyız
Yolumuza engel olur bu işler
Hepimiz bu yurdun evlâtlarıyız*

*Hedef alıp dövüştüğün kardaşın
Seni yaralıyor attığın taşın
Topluma zararlı yersiz savaşın
Hepimiz bu yurdun evlâtlarıyız*

*Herkes ilim deryasında yüzüyor
Çıkış ayın çevresinde geziyor
Yazık bize yollarımız uzuyor
Hepimiz bu yurdun evlâtlarıyız*

*İlim kültür deryasına dalalım
Çevremize bakıp ibret alalım
Kendi yaramıza derman bulalım
Hepimiz bu yurdun evlâtlarıyız*

Veysel hakkında bugüne kadar yüzlerce makale, bildiri, konferans, radyo televizyon yayını anma günleri de dâhil olmak üzere çok çeşitli çalışmalar yapılmıştır. Bugüne kadar Veysel'le ilgili 35 kitap yayımlanmıştır. *Milliyet Sanat Dergisi*, *Sivas Folkloru Dergisi*, *Türk Folklor Araştırmaları*, *Maya Dergisi*, *Halk Ozanlarının Sesi* gibi dergiler bir sayısını Âşık Veysel Özel Sayısı yapmıştır. Bunların dışında ülke dışında da onun hakkında İngilizce ve Fransızca makaleler çıkmıştır. Bunlara bakarak edebiyatımızda hakkında en fazla çalışma yapılan âşığın Veysel olduğunu söyleyebiliriz. Evet. 1953 yılında çekilmiş böyle bir film vardır. Metin Erksan'ın yönetmenliğini yaptığı "*Karanlık Dünya*" adlı bir film çekilmiştir. Filmin başrollerini Aclan Sayılğan ile Ayfer Feray paylaşmıştır. Filmin senaryosu Prof. Dr. Bedri Rahmi Eyüboğlu'na aittir.

Ümit Yaşar Oğuzcan'ın 1973'te bütün şiirleri yayımladığı "Dostlar beni Hatırlasın" adlı kitapta Veysel'in 158 şiiri bulunmaktadır. Aradan geçen otuz yıl içinde ben pek çok sözlü ve yazılı kaynağa müracaat ederek bu sayıyı ben "Âşık Veysel" adlı kitabımda 179'a çıkardım.

Yıllarca, çeşitli vesilelerle yurdun muhtelif yörelerinde düzenlenen programlara katılan Veysel, son konserini 15 Ağustos 1971'de Hacıbektaş'ta vermiştir. Artık günden güne güçsüzleşmiş olan Veysel'in, yapılan

muayenesinde akciğer kanseri olduğu anlaşılmıştır. 21 Mart 1973 günü bir Nevruz sabahına doğru saat 3.30'da vefat etmiştir.

Âşık Veysel'den seçme şiirler:

GÜZELLİĞİN ON PAR ETMEZ

Güzelliğin on par'etmez
Bu bendeki aşk olmasa
Eğlenecek yer bulaman
Gönlümdeki köşk olmasa

Tabirin sığmaz kaleme
Derdin dermandır yareme
İsmin yayılmaz âleme
Âşıklarda meşk olmasa

Kim okurdu kim yazardı
Bu düğümü kim çözerdi
Koyun kurt ile gezerdi
Fikir başka başk'olmasa

Güzel yüzün görülmezdi
Bu aşk bende dirilmezdi
Güle kıymet verilmezdi
Âşık ve maşuk olmasa

Senden aldım bu feryadı
Bu imiş dünyanın tadı
Anılmazdı VEYSEL adı
O sana âşık olmasa

UZUN İNCE BİR YOLDAYIM

Uzun ince bir yoldayım
Gidiyorum gündüz gece
Bilmiyorum ne haldeyim

Gidiyorum gündüz gece

Dünyaya geldiğim anda
Yürüdüm aynı zamanda
İki kapılı bir handa
Gidiyorum gündüz gece

Uykuda dahi yürüyom
Kalmaya sebep arıyom
Gidenleri ben görüyom
Gidiyorum gündüz gece

Kırk dokuz yıl bu yollarda
Ovada dağda çöllerde
Düşmüşüm gurbet ellerde
Gidiyorum gündüz gece

Düşünülürse derince
Uzak gözüdür görünce
Yol bir dakika miktarınca
Gidiyorum gündüz gece

Şaşar VEYSEL işbu hale
Gâh ağlayan gâhî güle
Yetişmek için menzile
Gidiyorum gündüz gece

AĞLAYALIM ATATÜRK'E

Ağlayalım Atatürk'e
Bütün dünya kan ağladı
Başbuğu olmuştu mülke
Geldi ecel can ağladı

Şüphesiz bu dünya fani
Tanrının aslanı hani
Cem-i mahlûk ins ü cinni
Hepisi birden ağladı

Doğu Batı Cenup Şimal
Aman Tanrı bu nasıl hâl
Atatürk'e erdi zevâl

Memur mebusan ağladı

İskender-i Zülkarneyin
Çalışmadı buncalayın
Her millet Atatürk deyin
Cemiyet-i akvam ağladı

Atatürk'ün eserleri
Söylenecek bundan geri
Bütün dünyanın her yeri
Ah çeti vatan ağladı

Fabrikalar icât etti
Atalığın ispat etti
Varlığın Türk'e terk etti
Döndü çark devran ağladı

Bu ne kuvvet bu ne kudret
Var idi bunda bir hikmet
Bütün Türkler İnön'İsmet
Gözlerinden kan ağladı

Tiren hattı tayyareler
Türkler giydi hep karalar
Semerkant'la Buharalar
İşitti her yan ağladı

Siz sağ olun Türk gençleri
Çalıřanlar kalmaz geri
Mareřal'in askerleri
Ordular teđmen ağladı

Zannetme ağlayan gülmez
Aslan yatağı boş kalmaz
Yalnız gidenler gelmez
Her gelen insan ağladı

Uzatma VEYSEL bu sözü
Dayanmaz herkesin özü
Koruyalım yurdumuzu
Dost değil düşman ağladı

BİR ULU AĞAÇTAN BİR YAPRAK DÜŞSE

Bir ulu ağaçtan bir yaprak düşse
O anda acısın duyar iniler
Katlansa acıya sakince geçse
Esen rüzgârlara uyar iniler

Bu aşkın meyinden içip de kanan
Gendeki başını sevdaya salan
Yârinden ayrılıp gurbette kalan
Geçen günlerini sayar iniler

Çağlayıp akıyor bakarsın suya
Yağan yağmurlardan zevk duya duya
Geçer dolaplardan yeter arzuya
Başını çarklara koyar iniler

Dağlar çiçek açar VEYSEL dert açar
Derdine düştüğüm yâr benden kaçar
Gerçek âşık olan kendinden geçer
Derdini âleme yayar iniler

DÜNYA TÜKENMEZ BİR MURAT İMİŞ

Dünyada tükenmez murat var imiş
Ne alanı gördüm ne murat gördüm
Meşakkatin adın murat koymuşlar
Dünyada ne lezzet ne bir tat gördüm

Ölüm var dünyada yok imiş murat
Günbegün artıyor türlü meşakkat
Kalmamış dünyada ehl-i kanaat
İnsanlar içinde çok fesat gördüm

Nuşveran-ı Âdil nerede tahtı
Süleyman mührünü kime bıraktı
Resulü Ekrem'in kanunu haktı
Her ömrün sonunda bir feryat gördüm

Var mıdır dünyaya gelip de kalan
Gülüp baştanbaşa muradın alan
Muradı maksudu hepsi yalan

Ölümü dünyada hakikat gördüm

Dönüyor bir dolap çarkı belirsiz
Çağlayan bir su var arkı belirsiz
VEYSEL neler satar narkı belirsiz
Ne müşteri gördüm ne hesap gördüm

SEN BİR CEYLAN OLSAN BEN DE BİR AVCI

Sen bir ceylan olsan ben de bir avcı
Avlasam çöllerde saz ile seni
Bulunmaz dermanı yoktur ilacı
Vursam yaralasan söz ile seni

Kurulma sevdiğim güzelim deyin
Bağlanma karayı alları giyin
Ben bir çoban olsam sen de bir koyun
Beslesem elimde tuz ile seni

Koyun olsan otlatırdım yaylada
Tellerini yoldurmazdım hoyrada
Balık olsan takla dönsen deryada
Düşürsem toruma hız ile seni

VEYSEL der ismini koymam dilimden
Ayrı düştüm vatanımdan ilimden
Kuş olsan da kurtulmazdın elimden
Eğer görsem idi göz ile seni

ASLIMA KARIŞIP TOPRAK OLUNCA

Aslıma karışıp toprak olunca
Çiçek olur mezarımı süslerim
Dağlar yeşil giyer bulutlar ağlar
Göz yüzünde dalgalanır seslerim

Ne zaman toprakta birleşir cismim
Cümle mahluk ile bir olur ismim
Ne hasudum kalır ne de bir hasmım
Eski düşmanlarım olur dos(t)larım

Evvelde topraktır sonrada adem
Geldim gittim bu sahnede oynadım
Türlü türlü tebdilata uğradım
Gâhî viran şen olurdu pos(t)larım

Benden ayrılınca kin ve buğuzum
Herkesse güzellik gösterir özüm
Topraktır cesedim güneştir özüm
Hava yağmur uyandırır hislerim

Âlimler âlemi ölçer biçerler
Hanını hasını eler seçerler
Bu dünya fanidir konar göçerler
VEYSEL der ki gel barışak küslerim

KARDEŞİM

Beni hor görme kardeşim
Sen altınsın ben tunç muyum
Aynı vardan var olmuşuz
Sen gümüşsün ben saç mıyım

Ne var ise sende bende
Aynı varlık her bedende
Yarın mezara girende
Sen toksun da ben aç mıyım

Kimi molla kimi derviş
Allah bize neler vermiş
Kimi arı çiçek dermiş
Sen balsın da ben ceç miyim

Topraktandır cümle beden
Nefsini öldür ölmeden
Böyle emretmiş yaradan
Sen kalemsin ben uç muyum

Tabiata VEYSEL âşık
Topraktan olduk kardaşık
Aynı yolcuyuz yoldaşık
Sen yolcusun ben bac mıyım

BU ÂLEMİ GÖREN SENSİN

Bu âlemi gören sensin
Yok gözünde perde senin
Haksıza yol veren sensin
Yok mu suçun burda senin

Kâinatı sen yarattın
Her şeyi yoktan var ettin
Beni çıplak dışar'attın
Cömertliğin nerde senin

Evli misin ergen misin
Eşin yoktur bir sen misin
Çarkı semâ nur sen misin
Bu balkıyan nur da senin

Kilisede despot keşiş
İs'Allah'ın oğlu demiş
Meryem Ana neyin imiş
Bu işin var bir de senin

Kimden korktun da gizlendin
Çok arandın, çok izlendin
Göster yüzün çok nazlandın
Yüzün mahrem ferde senin

Bin bir ismin bir cismin var
Oğlun, kızın ne husmın var
Her bir irenkte resmin var
Nerde baksam orda senin

Türlü türlü dillerin var
Ne acayip hallerin var
Ne karanlık yolların var
Sırat köprün nerde senin

Adem'i sürdün bakmadın
Cennette de bırakmadın
Şeytanı niçin yakmadın
Cehennemini var da senin

VEYSEL neden aklın ermez
Uzun kısa dilin durmaz
Elleri tutmaz gözleri görmez
Bu acayip sır da senin

GÖZ GEZDİRDİM DÖRT KÖŞEYİ ARADIM

Göz gezdirdim dört köşeyi aradım
Ne sen var ne ben var bir tane Gaffar
İstersen dünyayı gez adım adım
Ne sen var ne ben var bir tane Gaffar

Coşar deli gönül misâl-i derya
Mecnun'a sahrada göründü Leylâ
Gördüğün güzellik hepsi Mevlâ
Ne sen var ne ben var bir tane Gaffar

Her nesnede mevcut her cesette can
Anın için dedik biz ona canan
Evvel âhir odur onundur ferman
Ne sen var ne ben var bir tane Gaffar

Bahar gelir çiçek olur açılır
Zaman zaman yağmur olur saçılır
Ehl-i aşka mey görünür içilir
Ne sen var ne ben var bir tane Gaffar

Neyim ne olacak elde neyim var
Karac'oğlan Dertli Yunus soyum var
Mansur'a benzeyen bazı huyum var
Ne sen var ne ben var bir tane Gaffar

O cihana sığmaz ondadır cihan
O mekâna sığmaz ondadır mekân
O devrana sığmaz ondadır devran
Ne sen var ne ben var bir tane Gaffar

Hayyam'a görünmüş kadehte meyde
Neyzen'e görünmüş kâmiştâ neyde

VEYSEL'e görünür mevcut her şeyde
Ne sen var ne ben var bir tane Gaffar

TOPRAK

Dost dost diye nicesine sarıldım
Benim sadık yârim kara topraktır
Beyhude dolandım boşa yoruldum
Benim sadık yârim kara topraktır

Nice güzellere bağlandım kaldım
Ne bir vefa gördüm ne fayda buldum
Her türlü isteğim topraktan aldım
Benim sadık yârim kara topraktır

Koyun verdi kuzu verdi süt verdi
Yemek verdi ekmek verdi et verdi
Kazma ile dövmeyince kıt verdi
Benim sadık yârim kara topraktır

Âdem'den bu deme neslim getirdi
Bana türlü türlü meyve yetirdi
Her gün beni tepesinde götürdü
Benim sadık yârim kara topraktır

Karnın yardım kazmayınan belinen
Yüzün yırttım tırnağınan elinen
Yine beni karşıladı gülünen
Benim sadık yârim kara topraktır

İşkence yaptıkça bana gülerdi
Bunda yalan yoktur herkes de gördü
Bir çekirdek verdim dört bostan verdi
Benim sadık yârim kara topraktır

Havaya bakarsam hava alırım
Toprağa bakarsam dua alırım
Topraktan ayrılısam nerde kalırım
Benim sadık yârim kara topraktır

Dileğin var ise iste Allah'tan
Almak için uzak gitme topraktan
Cömertlik toprağa verilmiş Hak'tan

Benim sadık yârim kara topraktır

Hakikat ararsan açık bir nokta
Allah kula yakın kul da Allah'ta
Hakk'ın gizli hazinesi toprakta
Benim sadık yârim kara topraktır

Bütün kusurumuz toprak gizliyor
Merhem çalıp yaralarım düzlüyor
Kolun açmış yollarımı gözlüyor
Benim sadık yârim kara topraktır

Her kim ki olursa bu sırra mazhar
Dünyaya bırakır ölmez bir eser
Gün gelir VEYSEL'i bağrına basar
Benim sadık yârim kara topraktır

YENİ MEKTUP ALDIM GÜL YÜZLÜ YÂRDAN

Yeni mektup aldım gül yüzlü yârdan
Gözletme yolları gel deyi yazmış
Sivralan köyünden bizim diyardan
Dağlar mor menevşe gül deyi yazmış

Beserek'te lâle sümbül yürüdü
Güldede'yi çayır çimen bürüdü
Karataş'ta kar kalmadı eridi
Akar gözüm yaşı sel deyi yazmış

Eğlenme gurbette yayla zamanı
Mevlâ'yı seversen ağlatma beni
Benek benek mektuptadır nişanı
Gözyaşım mektupta pul deyi yazmış

Tütüyor burnuma Sivralan Köyü
Serindir dağları soğuktur suyu
Yâr mendil göndermiş yadigâr deyi
Gözünün yaşını sil deyi yazmış

VEYSEL bu gurbetlik kâr etti cana
Karıştır göçünü ulu kervana
Gün geçirip fırsat verme zamana

Sakın uzamasın yol deyi yazmış

BİR KÜÇÜK DÜNYAM VAR İÇİMDE BENİM

Bir küçük dünyam var içimde benim
Mihnetim ziyetim bana kâfidir
Görenler dar görür geniştir bana
Sohbetim ülfetim bana kâfidir

İstemem dünyanın saltanatı
Süslü giyimini Arap atını
Bilirsem Türklüğün var kıymetini
Vatanım milletim bana kâfidir

İsterdim hayatta düşmanla savaş
Milletime kurban olaydı bu baş
Nasip değilmiş şehitlik kardaş
İmanım niyetim bana kâfidir

Dünya geniş olsun ister dar olsun
Yeter ki kalbinde iman var olsun
Her zaman milletim bahtiyar olsun
Rütbemle mesnedim bana kâfidir

İçimde beslerim bir büyük ordu
Çiğnesin düşmanı yükseltsin yurdu
Azmi zihniyeti VEYSEL'in derdi
İşte bu niyetim bana kâfidir